

За тие еженедѣлни, четвъртъчни, литературни събрания, той доброволно даваше кѣщата си, гостолюбието си, чаятъ си, усмивкитѣ си...

Той би сторилъ и по-голяма жертва за славата да стане домътъ му единъ видъ български „Хотелъ Рамбуѣ!“

Разговоритѣ отивахъ твърдѣ оживлено. Естествено, темата имъ бѣше книжнината.

Говорѣ се тамъ по сички съврѣмненни явления изъ умствения животъ на столицата, докоснахъ се едно по-друго до най-последнитѣ творения на всѣки едно отъ присѣтствующитѣ събратия-писатели и едногласно ги пофалихъ.

Стана едно разсипничество отъ комплименти.

Много талантъ, сила и изразителностъ наидохъ въ високо музикалнитѣ и звучни стихове на поета Кушаева;

Забѣлѣжихъ голѣмата задушевностъ и искрено чувство въ новата стихотворна сбирка на Верилова, „българскиятъ младъ Хайне“;

Въсторогавахъ се отъ мраморната пластика и буйностъ на фантазията въ прѣсната поема на елегантний Чучаргова;

Произнесохъ се много ласкателно за чистия языкъ и висока художественностъ въ разказитѣ на Дурманджиева, когото нарѣкохъ „нашиятъ Гоголь“;

Прѣвъзнесохъ философската дълбочина у доктора Джавъ-Джана;

Висотата на новата драма на докторъ Дагонорова;

Тежестта на логиката и аргументацията у младия критикъ Правдова;

Лекостта въ изложението на романиста Драичева, новия романъ на когото сравнихъ, по психологическата